

bag ønsket om fritagelse for almindelig værnepligt virkelig ligger alvorlige samvittighedsgrunde.

I den ændrede affattelse har § 9 fået følgende ordlyd:

„Hvis tjenesten ved forsvaret forlænges ud over den ifølge de den 20. maj 1933 gældende love om hærens og søværnets ordning sædvanlige, eller hvis der foretages ekstraordinær indkaldelse af mandskab til forsvaret, kan indenrigs- og boligministeren bestemme, at varigheden af det civile arbejde forlænges med et tidsrum, *mindst* svarende til den længste forøgelse af tjenestetiden, der pålægges almindelige værnepligtige af vedkommende års rekrutkontingent, eller foranledige genindkaldelser til civilt arbejde af tilsvarende varighed som genindkaldelserne ved forsvaret.“

Det har ved de senest afholdte sessioner vist sig, at forholdsvis mange værnepligtige, som havde modtaget den første uddannelse ved militæret, meldte sig som militærnægtere, når de indkaldtes til omskoling ved militæret, og de er da ifølge gældende praksis blevet indkaldt til at udføre civilt arbejde i et *tilsvarende* tidsrum. Efter henstilling af folketingsudvalgets flertal (udvalget undtagen Johs. Christiansen og Kjeldgaard Iversen) stillede ministeren et ændringsforslag, som — gennem indsættelsen af ordet „mindst“ — lægger disse omskolingskursus ind under samme regler som indkaldelse til første uddannelse og giver en tilsvarende garanti for, at militærnægternes beslutning er dikteret af samvittighedsgrunde. Vedtaget med 95 stemmer mod 18.

Det oprindelige lovforslag indeholdt kun ændringen af § 9, idet det var indenrigsministerens hensigt, når den gennemgribende revision af værnepligtslovgivningen, der for tiden forberedes, måtte være afsluttet, da at tage spørgsmålet om andre ændringer i loven om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde op til overvejelse. Efter opfordring af folketingsudvalget optoges dog i loven også en ændring af § 7. Ved besøg på lejrene for civile værnepligtige i Oksbøl og Grib skov fik udvalget nemlig den opfattelse, at lederne i nogen grad manglede disciplinærmidler overfor de mere uvillige og vanskelige værnepligtige, og med tilslutning af udvalget undtagen Kjeldgaard Iversen foreslog indenrigsministeren derfor at give de øverste arbejdsledere på stedet adgang til at ikende *vagtarrest*,